

ρικῆ, 2,800 ἡμερίδες καὶ περιοδικὰ εὐγγράμματα ἐξεδίδοντο τότε κατὰ τὰς Ὁμοσπονδίας Πολιτείας. Ἐξετυποῦντο δὲ 422,6000.000 ἀντιτύπων, καὶ διενέμοντο εἰς πέντε περίπου ἑκατομμύρια ἀναγνώστῶν, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν.

ἔρημ. ἡμερῆσι.	ἀριθμὸς.	ἀναγνώσται	ἀντιτυποὶ ἔτος
εκοιδ. τρις τῆς ἑβδ.	350	750000	235000000
» δις »	150	750000	117000000
» δις »	125	80000	8320000
ἑβδομαδιαίαι	2100	2875000	1495000
Δεκαπενθήμεροι	50	300000	7200000
Μηνιαῖαι.	100	920000	13300000
Τριμηνιαῖαι.	25	20000	80000
	2800	5000000	422600000

Πλὴν τούτων ἐκδίδονται καθ'ἑκάστην καὶ ἄλλοι ἡμερίδες μετ' εἰκονογραφιῶν πωλούμεναι ἀνὰ πέντε λεπτά. Μετὰ δὲ τὴν ἀπαρίθμησιν τούτων, μέγας ἀριθμὸς ἡμερίδων ἐσανη κατὰ τὰς νέας ἰπαρχίας τῆς Ἀρκτῶος Ἀμερικῆς, καὶ μέγιστα τὴν Καλιφορνίαν, τὴν Ὀρεγῶνα, τὴν Νέαν Μεξικὴν καὶ ἄλλαχού. Ὑπαρχεὶ δὲ καὶ ἡμερίδες ἐκδιδόμεναι Ἰνδιστὶ διὰ γαλλοφώνων ἐρευρηθάντων ὑπ' ἐὼς τῶν ἀρχηγῶν τῆς φυλῆς Χεροκείας.

Τετρακόσται εἰκοσὶν ἐξ αὐτῶν ἐκδίδονται κατὰ τὰς ἀνατολικὰς Πολιτείας, δεκακόσται ἑβδομήκοντα ἐξ κατὰ τὰς κεντρικὰς, ἑπτακόσται δεκαεὶ κατὰ τὰς νοτιεῖους, καὶ ἑπτακόσται ὀγδοήκοντα τέσσαρες κατὰ τὰς προεδόρους.

Ἐντεῦθεν ἀς συμπέραν ὁ ἀναγνώστης ὁποῖα ἢ ἀνάπτυξις τοῦ Ἀμερικανικοῦ τύπου.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΟΝΟΜΑΤΑ. Γνωστὸν ὅτι τὰ κύρια ὀνόματα Ἰσπανῶν ὀνόματα καὶ πολυσύλλαβα εἶναι, καὶ ἐκ πολλῶν λέξεων συγκινοῦνται· ἀλλὰ τίς ποτε ἤθελε πιστεύσει ὅτι ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς·

Don Epifanio Miruzgurardundua y Zengofita, καὶ Don Juan Nepomaceno de Burionagonatotorigagogeazcoechea.

Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ταῦτα δὲν εἶναι γενεήματα τῆς φαντασίας· τὰ φέρουσιν ἐξ ἐναντίας δύο εὐταρχοὶ καὶ σπριγῶντες ὑπαλληλοὶ τοῦ ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείου ἐν Μαδρίτη.

Ἰὼν πῶς προσφέρονται; τοῦτο δὲν τό λέγει ἡ ἑσῆ μερίς ἀπὸ τῆς ὁποίας τὰ ἐδρακείθημεν. Ἀμυδύλλομεν δὲ ἂν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης, μὲ ὄλον του τὸ ἀπικόν πνεῦμα, ἤθελε κατορθώσαι νὰ πλάσῃ τοιαῦτα.

ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΝΘΟΔΕΣΜΗΣ

(13. Φυλλάδ. ΜΓ')

Ἀριθμὸς 3.

Σί, σὲ ὅπου πηγαίνω
Σί, σὲ ὅπου σταθῶ,

Σί, σὲ μόνην προσμένω,
Μόνην ζητῶ καὶ ποθῶ.

Φῶς, φῶς εἶσαι ἡλίου,
Φῶς, φῶς, πλὴν πυρπολεῖς·
Ἦ, ἦ ἄνθος Μαίμου
Ἦ πτερωτὴ χουσαλλίς.

Σὺ, σὺ οὖρα γλυκεῖα,
Σὺ, σὺ χάρις χρυσοῦ,
Πλὴν, πλὴν μ' αὖρα ὁμοίη,
Αἴφνης ἐτρέπης καὶ σὺ.

Ποῦ, ποῦ, ἄστατε κόρη,
Ποῦ, ποῦ τῶρα κατᾶς;
Κᾶν, κᾶν πτέρυγας φόρει,
Ἵστα νὰ μὴν ἀπατᾶς.

Μή, μὴ ὄρκοι σου τίσει,
Μή, μὴ τόσοι σκοποί,
Μή, μὴ θενά χαθῶσι,
Ἵς τῆς στιγμῆς ἀτραπή;

Πρὶν, πρὶν ἤμην εὐδαίμων,
Ζῶν, ζῶν ὄλος εἰς σέ;
Πλὴν, πλὴν τῶρα ἄδω τρέμων·
«Ποῦ εἶν' αἱ ὦρ' αἱ χρυσαῖες»

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΟΣ

Εἰς τὴν περὶ ἀποδείξεως τῆς κυκλικῆς κινήσεως τῆς γῆς ἐκθεσιν, τὴν δημοσιευθεῖσαν διὰ τοῦ Φυλλάδ. ΜΕ' τῆς Παρῶρας, εἰς τὴν σελ. 1087, στήλην δευτέραν, καὶ στίχον 56, ἀντὶ εἰκοσιτέσσαρος ὥρας πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ, γράφει διαφρονητικὰς διὰ...

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β' ΤΟΜΟΥ.